

Skriftlig fremsættelse (3. oktober 1996)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Hermed har jeg den ære for det høje Folke-ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af varemærkelo-ven. (Gennemførelse af TRIPS-aftalen, Trade-mark Law Treaty m.v.).

(Lovforslag nr. L 18).

Lovforslaget har først og fremmest til formål at bringe varemærkeloven i overensstemmelse med den seneste internationale regulering på området. Det drejer sig om de dele af TRIPS-aftalen som vedrører varemærker, samt om Trademark Law Treaty.

Forslaget indeholder også en mulighed for større tilpasning til EF-varemærkesystemet samt nogle enkelte præciseringer og opstramninger af den nuværende lovtæst på de punkter, hvor Europa-Kommissionen ved sin gennemgang af varemærkeloven har påpeget, at der kan være uoverensstemmelser mellem EF's første direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om varemærker og lovens formuleringer.

Forslaget indeholder desuden en række ændringer, som vil gøre det muligt at forenkle og smidiggøre Patentdirektoratets behandling af varemærkeansøgninger. Endelig skal det nævnes, at Sø- og Handelsretten ifølge forslaget udpeges til EF-varemærkedomstol i 1. instans, hvorfor lovforslaget også indeholder en mindre ændring af retsplejeloven.

Gennemførelsen af TRIPS-aftalen, som er en del af WTO-overenskomsten, og af Trademark Law Treaty, giver kun anledning til få ændringer af loven, primært af teknisk, juridisk karakter. Det drejer sig f.eks. om en forlængelse af den periode fra 3 til 6 måneder forud for en registrerings udløb inden for hvilken, man kan forny sin varemærkeregistrering.

På ét punkt medfører TRIPS-aftalen dog en egentlig materiel ændring af retstilstanden, idet beskyttelsen af de såkaldt »vitterligt kend-

te« mærker udvides. »Vitterligt kendte« mærker har en særlig høj bekendthedsgrad, så de nyder beskyttelse på tværs af landegrænserne, men kun for varer og tjenesteydelser, som mærket er kendt for. Efter TRIPs-aftalen vil de fremover også kunne forhindre registrering og brug af forvekslelige mærker selv for andre varer og tjenesteydelser end dem, som mærket er kendt for.

Efter at de to internationale varemærke-registreringssystemer – EU-varemærkesystemet og Madrid-Protokollen – trådte i kraft pr. 1. april 1996, er Patentdirektoratets behandling af varemærkeansøgninger i vidt omfang gjort afhængig af sagsbehandlingen hos Harmoniseringskontoret (EF's varemærkemyndighed) og hos WIPO (World Intellectual Property Organization), som administrerer Madrid-Protokollen. Det er nødvendigt, at Patentdirektoratets sagsbehandling løbende kan udvikle sig i takt med disse to systemer.

Som et vigtigt punkt i bestræbelserne på at tilnærme Patentdirektoratets sagsbehandling af varemærkeansøgninger til den praksis, der følges af Harmoniseringskontoret, giver forslaget erhvervsministeren mulighed for at fastlægge, i hvilket omfang registreringsbetingelserne for et varemærke skal påses af Patentdirektoratet. Formålet er at gøre det muligt løbende at ændre og justere Patentdirektoratets sagsbehandling, så der fortsat hurtigt og effektivt kan udstedes varemærkeregistreringer med gyldighed for Danmark.

Efter EF-varemærkeforordningen skal medlemsstaterne på deres områder udpege de domstole, der skal varetage de opgaver, der fremgår af forordningen. Efter varemærkeloven anlægges sager om national varemærkeret ved Sø- og Handelsretten i København og det er derfor naturligt, at Sø- og Handelsretten også udpeges som EF-varemærkedomstol i første instans. Efter forslaget vil det både skulle gælde i de egentlig civile retssager såvel som nedze.np,1 læggelse af fogedforbud vedrørende et EF-varemærke, hvis forbudet skal have gyldig-